

DRAGO OCVRK

Zaustavite pravice in svobodo!

V svetu močno odmeva ekumenski spominski obred „Pričevalci za vero 20. stoletja“, ki ga je pred dnevi opravil papež. Spomnili so se vseh - katoličanov, protestantov, pravoslavnikov -, ki so ostali zvesti Kristusu za ceno življenja pod totalitarizmi prejšnjega stoletja. Res je, da so kristjane vedno kje preganjali, a nikoli v takem številu in tako sistematično kot v 20. stoletju. Med deset tisoči imeni z vsega sveta je tudi dvesto slovenskih, spisek pa se bo dopolnjeval. Vsi ti Jezusu zvesti so najprej zgled zvestobe kristjanom, ki nas marsikaj zlahka odvrne od Jezusa.

Ti pričevalci so tudi opomin in klic vsemu človeštvu, naj vendarle že spoštuje človekove pravice, vključno z versko svobodo... Koliko je še držav, kjer se na to pravico poživljajo in jo kršijo: ene krvavo (Kitajska, Vietnam, Kuba, Sudan idr.), druge, kjer je nepisani zakon laični fundamentalizem, prikriti.

Tak fundamentalizem, „oplemeniten“ z revolucionarno ideologijo, je pred dnevi spet pokazal zobe in to v državnem zboru - srcu demokracije - ko je koalicija Slovenija predlagala za mandatarja dr. Andreja Bajuka, do nedavna zdomca s postajami v Argentini, ZDA in Parizu. Dr. Bajuk je znan kot mednarodni ekonomski strokovnjak in svetovljan, zaveden Slovenec in sproščen kristjan. Tudi on potrjuje že ničkolikokrat preverjeno resnico, da so v našem zdomstvu izjemni ljudje. Tega so se zavedali njegovi predlagatelji, ki so tudi s tem dejanjem pokazali, da imajo pred očmi in cenijo vso Slovenijo: domačo, zamejsko in zdomsko in da želijo sodelovati z vsemi Slovenci. Le takšna širokosrčnost namreč zagotavlja prihodnost malemu narodu v Evropi.

Čisto drugače se je na Bajukovo kandidaturu odzvala levica. Njihovo zavračanje Bajuka je povsem upravičeno, saj so branili svojo oblast in položaje; to je del demokratične politične igre in tako je prav. Tam, kjer se vsak demokrat zdrzne, je spoštovanje človekovih pravic, ker so le-te zadnji varuh pred totalitarizmom, samovoljo in preganjanjem vernih ali drugače mislečih. Žal, je nekatere leve poslance prav na tem področju odneslo daleč čez mejo demokracije, ko so dr. Bajuku očitali, da je kristjan, da njegovi starši niso bili za komunizem in da

je živel v tujini. Tudi na najbolj umazano pljuvanje rdečih nacionalistov (SNS) in upokojencev (Desus) se drugi levi poslanci niso odzvali, še manj ga zavrnilo. Je mar takšno početje in razmišljanje sveta pridobitev njihove revolucije? Vse tako kaže, drugače bi vsaj kateri od njih protestiral, ko so se zanikale pravice, zapisane v Splošni deklaraciji človekovih pravic.

Dr. Bajuka so najprej privezali na sramotilni steber zato, ker je v svojem življenju uporabljal „pravico do svobode misli, vesti in veroizpovedi“ (18. člen). Potem zato, ker so njegovi starši izbrali „pravico do življenja, do prostosti in do osebne varnosti“ (3. člen), „pravico zapustiti katerokoli državo, vključno s svojo lastno, in vrniti se v svojo državo“ (13. člen), in se „pravico v drugih državah iskati in uživati pribežališče pred preganjanjem“ (14. člen). Vrh Bajukove nesramnosti, smo lahko razumeli govorce, pa je to, da je hotel izkoristiti tudi pravico, ki mu jo daje 21. člen: „Vsakdo ima pravico sodelovati pri opravljanju javnih zadev svoje države bodisi neposredno ali pa po svobodno izbranih predstavnikih.“ Kaj hujšega kot to, da si je dr. Bajuk drznil vzeti tiste svoboščine in pravice, ki jih mednarodna skupnost zagotavlja slehernemu človeku, ker se z njimi pač rodi in mu jih nihče ne more ne dati ne vzeti!

Dogodki v državnem zboru niso brez zveze s spominom pričevalcev v Rimu. Tem ljudem ne bi bilo treba umreti, če bi oblastniki - tudi poslanci - spoštovali te iste pravice, ki jih je levica odrekala dr. Bajuku. V kakšni državi živimo, če skoraj pol poslancev zaustavlja človekove pravice? Mar res sme v Sloveniji kandidirati za mandatarja samo tisti, ki je bil v partiji, je antikatalik, ne zna nobenega jezika in ni šel iz doline Šentflorjanske drugam kakor na tržaški Ponterosso, kumrovske „univerzo“ ali v beograjsko kuhinjo? Kljub vsemu pa ne kaže obupati, kajti poleg kontinuitete in njenih „liberalcev“ so v državnem zboru tudi demokrati. In ti so izvolili dr. Bajuka za mandatarja. Ne glede na nadaljnji razvoj dogodkov je to že znamenje, da človekove pravice in dostojanstvo večini nekaj pomenijo in da spoštuje vse Slovence in državljane brez izjeme.

Družina, 14. maja št. 49

Trije novi slovenski škofje

Papež Janez Pavel II. je 13. maja imenoval tri nove slovenske škofje in sicer za pomožnega škofa za ljubljansko škofijo Andreja Glavana, za pomožnega škofa za mariborsko škofijo Antona Stresa in za pomožnega škofa v koprski škofiji Jurija Bizjaka.

Kot je dejal ljubljanski nadškof Franc Rode, se je s tem povečal zbor slovenskih škofov na devet. Vsak od novoimenovanih pomožnih škofov pa prinaša s seboj izkušnje in sposobnosti, s katerimi bo pozitivno prispeval k delu škofovske konference. Pri tem je imel Rode v mislih delo številnih komisij znotraj škofovske konference, ki jih praviloma vodijo škofje. Nenazadnje pa naj bi novi pomožni škofje omogočili tudi večjo navzočnost slovenske škofovske konference v mednarodnih forumih.

Novi pomožni škof za Ljubljano, leta 1943 rojeni prelat Andrej Glavan, je bil

posvečen v duhovnika leta 1972 in konec istega leta nastopil službo nedeljskega kaplana v Škofji Loki. Leta 1980 je bil imenovan za dekana loške dekanije in jo opravljal v treh petletnih mandatih. Zatem je sprejel službo prodekana in bil izvoljen v duhovniški svet ljubljanske nadškofije. Od leta 1998 opravlja službo arhdiakona arhdiakonata za Gorenjsko. Lani ga je papež imenoval za prelata.

Leta 1942 rojeni Anton Stres, novi pomožni škof za Maribor, je teologijo študiral v Ljubljani in Parizu. V duhovnika lazarista je bil posvečen leta 1968, šest let zatem prvič doktoriral s tezo „Razvoj marksističnega pojmovanja religije v povojni Jugoslaviji“, leta 1984 pa je doktoriral še iz filozofije. Lani je postal dekan teološke fakultete. Znan je tudi po tem, da že od leta 1992 vodi različne komisije za pogajanja med Cerkvijo in državo. Že nekajkrat nas je

Predlagana lista ministrov je zelo dobra

Mandatar za sestavo prehodne vlade Andrej Bajuk je v petek zvečer v DZ vložil listo 16 ministrskih kandidatov svoje vlade. Na novinarski konferenci je izrazil prepričanje, da je predlagana lista kandidatov zelo dobra in da so predlagani kandidati dobro strokovno usposobljeni za to izjemno odgovorno delo. Bajuk pričakuje, da bo predlog v državnem zboru dobil potrebno podporo, saj odlašanje s to odločitvijo ne bi bilo dobro za Slovenijo, ker bi to pomenilo velike zamude pri slovenskih naporih za vstop v EU in zvezo NATO, verjetno pa tudi predčasne volitve sredi julija ali avgusta, kar ni običajno za urejene evropske države.

Bajuku se zdi tudi pomembno, da je bil predlog sestave vlade - tako kot je napovedal takoj po svoji izvolitvi - vložen v DZ šest dni pred iztekom 15-dnevnega roka, saj Slovenija čimprej potrebuje vlado s polnimi pooblastili, ker se nerešeni problemi kopičijo iz dneva v dan.

Pri sestavi predloga vlade se je z obema strankama koalicije Slovenija trudil, da bi predlagal kar najboljše kandidate za ministrska mesta, zato je vesel, da jim je to v največji meri uspelo in da so se za kandidaturu odločili mnogi, ki ne pripadajo nobeni stranki. Pri oblikovanju predloga vlade je upošteval znanje, strokovnost in izkušnje kandidatov ter seveda njihovo pripravljenost za prevzem izjemno zahtevne vloge, ki jo predstavlja opravljanje vladne funkcije v časovno omejenem okviru. Poleg

tega je upošteval tudi razmerje med strankama koalicije Slovenija glede na število sedežev v parlamentu. Andrej Bajuk je prepričan, da gre za uravnoteženo, sposobno in učinkovito vladno ekipo, ki bo takoj sposobna poprijeti za trdo delo, ki jo čaka.

NOVA VLADA

Izmed 17 članov vlade, skupaj s premierom, jih je sedem članov združene stranke SLS+SKD Slovenske ljudske stranke, pet je članov SDS, pet pa nestranskih kandidatov. Mandatar za sestavo prehodne vlade je pojasnil, da je od 16 ministrov združena stranka SLS+SKD predlagala devet, SDS pa sedem, eno mesto pa je še nezasedeno.

Od devetih predlaganih kandidatov vlade s strani združene stranke SLS+SKD jih je poleg Bajuka, ki je tudi njen član ter si je pridržal ministrstvo za finance, še šest članov te stranke: Anton Bergauer (promet), Lojze Marinček (zdravstvo), zunanji minister Lojze Peterle, Janko Razgoršek (malo gospodarstvo), Ciril Smrkolj (kmetijstvo) in Andrej Umek (okolje); poleg njih pa je združena stranka predlagala še tri nestranskih kandidate in sicer Toneta Jerovška, Marjana Senjurja (razvoj) in Lovra Šturma (šolstvo).

Od sedmih predlaganih kandidatov za

Nad. na 2. str.

Bajuk in dvojno državljanstvo

Kot vemo, ima vlada Jelinčiča kot nekega izvrševalca umazanih poslov, kar čisto odgovarja bivšemu obsojencu zaradi cerkvene tatvine. (Mimogrede, kako je mogel slovenski parlament sprejeti takega človeka medse?) Sedaj je izlil umazano goliče svoje jeze nad Bajukom, ki mu ni pustil, da bi postal notranji minister.

Sadaj se je namreč spraval na zadevo Bajukovega argentinskega državljanstva. Prav mu je prišlo, da ga je hotel umazati. Kot argentinski državljan se ne bi po Jelinčičevo smel vmešavati v obrambne posle, torej ne bi smel postaviti Janša za obrambnega ministra itd. Dejal je še: „Predstavljamo si namreč hipotetičen primer, da se Argentina zaplete v oborožen spopad ali pride do vojnega stanja. V takem primeru ima država pravico do vpoklica svojih državljanov v

vojsko. (Jelinčič očitno ne pozna Argentine! op. ur.) Ali bomo torej v takem primeru imeli svojega premiera v argentinski vojski! Morda pa se vpoklicu ne bo odzval in bomo torej za predsednika vlade imeli dezerterja?

Po pravu in po zdravi pameti predsednik vlade ne more in ne sme biti dvojni državljan. A ne, dr. Bajuk se bo o zadevi še posvetoval, premišljeval, zavlačeval... Po nasvetu bo moral tja, kjer poznajo pravo ali pa zdravo pamet. Sam očitno nima ne enega ne drugega. Takega predsednika vlade pa si nihče ne želi. Zato pozivamo dr. Andreja Bajuka, naj se nemudoma odreče državljanstvu Republike Argentine. Sicer namreč ravna v nasprotju s slovenskimi zakoni in tako blati ugled naše države v svetu.“

Na vprašanje na TV Dnevniku 14. maja o njegovem dvojnem državljanstvu pa je dr. Bajuk ponosno in junaško odgovoril:

„Povem vam, da se ne bom nikdar odpovedal svoji hvaležnosti deželi, ki je odprla vrata meni in moji družini v preteklosti in nam nudila vse možnosti, da smo lahko ustvarili novo življenje. Temu se ne bom nikdar odpovedal. Sem pa že nastavljal to vprašanje pravnikom in se z njimi posvetujem in bom tudi ustrezno odločil pravočasno, tako, da bo vse v skladu z našo zakonodajo in tudi s pričakovanjem Slovencev glede tega.“

obiskal v Argentini.

Novi koprski pomožni škof Jurij Bizjak je bil rojen leta 1947, v duhovnika pa posvečen leta 1971. Doktor bibličnih znanosti je bil med drugim 14 let duhovni voditelj v Malem seminišču v Vipavi, že tri leta pa je duhovni voditelj bogoslovcev v Ljubljani. Bil je v skupini strokovnjakov, ki je prevedla in pripravila slovenski standardni prevod Svetega pisma.

STRAN 3:

Poročilo o osnovnih šolah

Naša skupnost živi

V ponedeljek, 1. maja, je bil v Slovenski vasi **Mladinski nogometni turnir**.

V sredo, 3. maja, je bil v Slovenski hiši sestanek **Zveze slov. mater in žena**. Sledil je razgovor z gospo Lino Kambič, ki je pred kratkim izpolnila 90 let.

V četrtek, 4. maja, je bila v Slovenski hiši **seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije**. Vodil jo je dipl. časnikar Tone Mizerit.

V nedeljo, 7. maja, je slovenska skupnost v **Carapachayu** praznovala **40. letnico ustanovitve doma**. V kulturnem sporedu je govoril lic. Marko Amon. Sledila sta nastop lirične solistke Vere Golob ter nastop folklorne skupine Maribor. Nato je bil družabni del s plesom.

Prvo soboto v mesecu je bila v Slovens-

ki hiši, v cerkvi Marije Pomagaj, **molitvena ura**.

V četrtek, 11. maja, je bila **seja Medorganizacijskega sveta** v Slovenskem domu v San Martinu. Vodil jo je dipl. časnikar Tone Mizerit.

V petek, 12. maja, je bila v prostorih Slomškovega doma v Ramos Mejiji **predstavitev knjige „Na tujem v domovini“**, katero je napisal dipl. jurist Božidar Fink. Spremljeval jo je imel arh. Jure Vombegar. Prireditelj je bila pod pokroviteljstvom Kreditne zadruga Sloga ter Mutuala Sloga.

V nedeljo, 14. maja je bilo vsakoletno **vseslovensko romanje v Luján**, katerega se je kljub celodnevni dežju udeležilo še kar lepo število rojakov.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Gotovo je bil ljudski upor v severni provinci Salta izstopajoč dogodek preteklega tedna. Delno zaradi lastne obsesnosti, delno pa, ker predstavlja položaj, ki se ponavlja širom države in grozi dosedanjemu rahlemu socialnemu miru. Ker je problem globok, mu bomo danes posvetili vso pozornost.

ZOPET NA CESTAH

Zagoreli so stražni ognji v vsej svoji krutosti. Zagorel je ves sever in opozoril zvezno vlado, da mora ponovno obrniti pogled v notranjost, ker če ji še naprej obrača hrbet, bo kmalu gorelo po vsej državi.

Primer province Salte, zlasti tamošnjih krajev Mosconi in Tartagal, je sicer poseben, a take ali slične posebnosti lahko najdemo tudi drugod. Položaj pa je kaj prozoren: gospodarska kriza, zlasti dejstvo, da bo dolgih mesecih (in celo letih) ni reaktivacije, udarja sicer po vsej državi, a nekatere province so bolj prizadete.

Najhujši problem je brezposelnost. Najsibo ker so privatizirana podjetja odpustila ogromno število delavcev ali ker so razni industrijski obrati zaradi krize enostavno zaprli vrata, ljudje nimajo dela in torej tudi ne jela. Kako se preživljajo? S socialno podporo provincijskih ustanov ali zvezne vlade. To so razna socialna opravila (ali včasih tudi brez opravil), za katera dobijo od 160 do 200 pesov mesečno. In to je v mnogih primerih edini dohodek številne družine.

Finančna kriza države in še večja posameznih provinc je vlado prisilila, da je ukinila del teh podpor. Posledice so bile hude. Pojavile so se v Neuquenu, še huje pa v Salti. V kraju Mosconi so nastopili „piqueteros“ in zaprli cesto št. 34, s čimer so prekinili zvezo s severom in onemogočili nadaljnji prevoz. (Gadov slovar prevede besedo „pique“ kot „straža, četnica“. Gre za bolj ali manj oborožene skupine manifestantov, ki nasilno zasedejo javni prostor, cesto, most in si prilastijo zastopstvo prizadetega prebivalstva).

Da je bila mera nezgod (in škandalov) polna, guvernerja province ni bilo, ker je bil na „počitnicah“ v Izraelu.

Vlada je najprej na kraj poslala oddelke provincijske policije, nato še zvezne žandarmerije. Prišlo je do spopadov, s številnimi ranjenimi in še večjim besom na obeh straneh. Ko je bil položaj obupen, je vnes posegla Cerkev. Na pobudo hierarhije so vlada in uporniki pristali na dialog in v maratonskih pogajanjih v teku ene noči dosegli soglasje. Popustili so vsak malo in mir se je vrnil na ta kraj.

POLOVIČNE REŠITVE

Kaj je vlada obljubila? V glavnem, da ohrani dosedanje število socialnih podpor; da ustvari fond za podporo manjšim podjetnikom (in s tem prepreči nove stečaje podjetij); da po cerkveni ustanovi Caritas organizira načrte za novih 3.500 začasnih delovnih mest, itd. Vladni predstavniki so tudi obljubili, da ne bodo uvedli sodnijskih postopkov proti vodjem upora.

Pa še ena zanimiva točka je bila med vladnimi obljubami: da bo pospeševala intervencijo občin General Mosconi, Tartagal in Aguaray. Zanimiv je tudi komentar enega izmed upornih vodij, češ da „na severu nimamo politikov“. Vizija tega človeka na problem je pravilna. Ne da ni strank in njihovih vodij: niti ni politikov v pravem pomenu besede. Ni ljudi, ki bi se resno zavzeli za problem in ga znali rešiti. Najbolj tipičen primer je sam guverner Romero, ki je bil odsoten sredi konflikta, a je po povratku mirno trdil, da „tudi če bi bil doma, ne bi bilo nič drugače“.

Zanimiva je zgodovina kraja Mosconi. Živel je 50 let v izobilju zaradi petrolejskih vrelcev in rafinerije. A privatizacija državnega podjetja YPF je povzročila na tisoče brezposelnih. Vsote, ki so jih prejeli ob odpustu, so bile visoke. A ljudje jih niso znali prav uporabiti. Tako so kot gobe po dežju rasle trgovine, ki niso imele komu prodajati. Dokler je bilo še kaj denarja, se kriza ni pokazala; ko je denarja zmanjkalo, je prišla lakota. Hiše so se praznile, kar je ljudi, ostalo žive v revščini. Vsa socialna podpora je le začasna rešitev. Če ne pride do reaktivacije, je Mosconi pa tudi Tartagal in še masikateri drug kraj obsojen izginotju.

PO LETIH IZOBILJA

Če se le malo ozremo po državi, bomo videli vrsto podobnih primerov. Sem spadajo zlasti province Neuquen, Tierra del Fuego, San Luis... Svojtčas središča industrije, kamor so drveli priseljenci iz vse države, ker je bilo dovolj dela inso bile plače visoke, so danes žarišča socialnih konfliktov.

Neuquen je bil svojtčas obljubljen dežela med argentinskimi provincami, danes brezposelnost sega kar do 15 odstotkov prebivalstva. Petrolejski predeli Cutral-Co in Plaza Huincul so stalno prizorišče uporov, ki jim ne provincijska ne zvezna vlada ne znata najti rešitve.

Ognjena zemlja je slovela po elektronski industriji. Zaradi posebnega industrijskega statusa so rasla podjetja, ki so s televizorji, smerniki in drugimi aparati zalagala vso državo. Ko je Argentina odprla meje prostemu uvozu, je Ognjena zemlja zašla v krizo. Danes se brezposelnost suče v višini 25% aktivnega prebivalstva in se je guverner že večkrat obrnil na zvezno vlado za pomoč.

San Luis. Bila je ena najbolje stoječih provinc zaradi posebnega zakona za industrijo. Brezposelnost je še vedno nizka, a množijo se posamezni primeri podjetij, ki zapirajo vrata, sindikati pa zavzemajo zelo borbeno stališče.

Corrientes je tudi težak primer. Trenutno je pod vodstvom zveznega komisarja, ki pa skuša urediti provincijske račune. Varčevanje pa se izraža tudi v večjem odpustu uradnikov, kar jači brezposelnost in socialno napetost.

Različne težave imajo tudi province Chaco (25% brezposelnih) Santa Cruz, Formosa, San Juan in La Rioja. Zanimiv je primer Rio Negro. V obrečnem območju je bil raj argentinskega sadjarstva. Izvoz jabolk je bila glavna aktivnost. Zaradi problemov valute in proizvodnih stroškov, so bila argentinska jabolka izrinjena iz svetovnih tržišč.

Tak je položaj, ki ne skrbi le provincijskih oblasti, marveč že vso državo. Takoj potem, ko je bil v Salti sklenjen mir, je zvezna vlada objavila, da se ne bo več pogovarjala pod silo razmer. Dostopna je do problemov in odprta dialogu, a pod pogojem, da ne nastopajo „piqueteros“ in da ni več nasilja na cestah in mostovih.

Primer Salte bi se namreč lahko povrnil vsak hip v kateremkoli predelu notranjosti. To bi pa vodilo do anarhije, kateri bi vlada bila težko kos tako glede uporabe varnostnih organov (policije in žandarmerije), kot glede finančnih sredstev za pomoč.

Ob vsem pa ima problem še drug vidik. V krogih notranjega ministristva trdijo, da so v Salti v okviru upora odkrili ostrostrelce, ki jih postavljajo v vrste trafikantov mamil. To dejstvo in pa vedno prisotna nevarnost, da se protesta polastijo skupine skrajne levice ali celo nove gverile, dajejo pojavu dramatičen prizvok.

Nočemo zapasti v pretiravanje, a rešitev je treba najti čimprej. Saj že star slovenski pregovor trdi, da je prepozno zvoniti po toči.

Obsojamo nestrpnost do izseljencev

Ker se v Sloveniji po padcu Drnovškove vlade, med politiki, novinarji in številnimi posamezniki pojavlja velika nestrpnost do Slovencev, ki živijo in delajo zunaj Slovenije, je upravni odbor Slovenske konference Svetovnega slovenskega kongresa na svoji redni seji 11. maja 2000 sprejel naslednja stališča:

Slovenska konferenca SSK obsoja izjave nekaterih politikov in javnih občil, preko katerih širijo državljansko nestrpnost do tistega dela narodovega telesa, ki je zaradi komunističnega nasilja in pobojev ter revanšizma moral bežati iz domovine. Opozorjamo, da bi morali politiki in novinarji, prvi kot nosilci političnih funkcij in drugi kot oblikovalci javnega mnenja, upoštevati prvi odstavek 3. člena in prvi odstavek 5. člena Ustave RS, kjer sta kategoriji državljan oziroma Slovenci po svetu tudi temelja naše ustavne pravice in dolžnosti do slovenske diaspore.

Ob vsem tem ne smemo pozabiti, da so komunisti takoj po koncu druge svetovne vojne, še preden so 1945. leta prevzeli oblast, na slovenskih tleh zajeli in neusmiljeno pobili preko dvesto tisoč vojnih ujetnikov in beguncev iz Balkana. Med njimi je bilo tudi okrog 30.000 slovenskih domoljubov. Pred tem genocidom so bežale cele

družine, starčki, ženske in otroci. Beg pred komunističnimi eksekutorji je bil za mnoge beg pred gotovo smrtjo.

Kljub temu so po desetletju komunističnega prezira in zamolčanosti svojo ljubezen do Slovenije pokazali ob osamosvojitveni vojni in nato nesebičnem prizadevanju za njeno mednarodno priznanje. Žal se jim za takrat neprecenljivo podporo in pomoč še do danes ni zahvalila še nobena od dosedanjih slovenskih vlad.

Demos, ki se je zavedal gospodarske in strokovne veličine naše diaspore, je v prvi odstavki 3. člena in prvi odstavki 5. člena Ustave RS zapisal, da bo Država Slovenija skrbela za vse svoje državljane, pa tudi za Slovence brez slovenskega državljanstva po vsem svetu. Ponovno napenjanje sovražnega loka nad Slovenci po svetu je dejanje, ki Sloveniji ne prinaša priljubljenosti in ne potrjuje dejstva, da smo s komunizmom prekinili že leta 1998.

Ker predsednik države, kot zadnji predsednik Zveze komunistov Slovenije, molči, smo prepričani, da po njegovih nastopih sodeč tiho soglašajo z razpihanjem nestrpnosti doma in po svetu, kar kaže, da ni predsednik vseh državljanov.

Danijel Starman

Predsednik Slovenske konference SSK

Predlagana lista...

Nad. s 1. str.

člane vlade s strani SDS jih je pet članov stranke (min. za delo Miha Brejc, Andrej Bručan (zdravstvo), za obrambo Janez Janša, za kulturo Rudi Šeligo in Jože Zagožen za gospodarske dejavnosti), ostala dva pa sta nestransko kandidata: za pravosodje Barbara Brezigar in Peter Jambrek.

Od 17 članov vlade jih je kar 10 doktorjev ali magistrov znanosti, kar je več kot v katerikoli slovenski vladi doslej.

Po temeljitim razmisleku in upoštevanju prioritete programa, ki ga je predstavil v DZ, se je Bajuk odločil na listo kandidatov uvrstiti tudi enega ministra brez listnice, odgovornega za področje zakonodaje, nekdanjega predsednika ustavnega sodišča Toneta Jerovška.

KOMENTARJI

Predsednik SLS+SKD Slovenske ljudske stranke Franc Zagožen je povedal, da se je mandatar Andrej Bajuk za predlog liste kandidatov za ministre, ki jih je poslal v državni zbor, po posvetovanju s pomladnimi strankama odločil avtonomno ter dodal, da v SLS+SKD Bajukov predlog ocenjujejo kot dober.

AVSTRIJA NOČE IZ EZ, SLOVENIJA HOČE VANJO

Povedal je še, da bi bilo lahko glasovanje o listi kandidatov za ministre v DZ konec prihodnjega tedna, glede zagotovljene podpore 46 poslancev pa je povedal, da se bo vse to pokazalo ob glasovanju v parlamentu.

O odmevih na levici pa ni, da bi govorili. Kot vedno: Slaba izbira, medsebojni kreg, Janša je glavni, Janša je zubar, Podobnika ni, ta stranka ima premalo ministrov, ta preveč, Bajuk ne pozna ljudi, Bajuk bo propadel s tako vlado, itd.

Slovinci v Argentini

Občni zbor Zedinjene Slovenije

Poročilo šolskega referenta

V letu 1999 so obstajale v velikem Buenos Airesu naslednje šole: Jurčičeva v Capapachayu, Prešernova v Castelarju, Slomškova v Ramos Mejiji, Balantičeva v San Justu, Rožmanova v San Martínu, Baragova v Slovenski vasi, Jegličeva ABC po slovensko v Slovenski hiši, kjer je bil istočasno tečaj za odrasle.

V notranjosti: Sv. Cirila in Metoda v Mendoza z oddelkom za špansko govoreče, Aljaževa v Barilochah, Krekova v Tucumánu, ABC po slovensko v Barilochah.

Slovensko govoreče šole je obiskovalo 500 učencev: 260 deklic in 240 dečkov.

A) 8. razred je končalo 55 učencev, vrtec je obiskovalo 99 otrok. Poučevalo je 97 učnih moči: 18 v Sloveniji in 79 v Argentini rojenih.

B) Špansko govoreče tečaje je obiskovalo 60 otrok, 31 deklic in 29 dečkov. Poučevalo je 15 učnih moči: 2 v Sloveniji in 13 v Argentini rojenih.

Skupno A + B = 560 šolarjev: 291 deklic in 269 dečkov.

61 jih je končalo 8. razred, 112 jih je bilo v vrtcu.

Poučevalo je 112 učnih moči: 20 v Sloveniji in 92 v Argentini rojenih.

8. razred so končali:

Lucija Hrovat, Marko Markež, Sandi Žnidar, Silvi Žnidar, Andrej Conde, Luka Kenda, Tomaž Kenda, Maksi Maček, Franci Schiffrer, Milena Čeč, Maksi Elizetche Geržinič, Marjana Jakoš, Andrejka Kinkel, Milena Levstek, Adrijan Panaino, Luka Šušteršič, Viki Willenpart, Marko Bregar, Klara Draksler, Nadja Erjavec, Marjan Godec, Marjana Klairreich, Erika Malovrh, Diego Obriskal, Sonja Poglajen, Jože Radoš, Danica Šenk, Evangelina Štefe, Maksi Alojzij Sterle, Marko Urbančič, Leonard Belec, Ivan Dimnik, Tomaž Kastelic, Kristjan Lun-

der, Monika Mavrič, Evgen Santana Smer-su, Marjan Žerovnik, Niko Boštjančič, Eleonora Burgar, Cecilija Čampa, Tomaž Črnak, Jamila Grbec, M. Nežka Jemec, Marjanca Radoš, Luka Rome, Ariel Rozina, Marta Zupančič.

Nataša Grohar in Andrej Sterle v Barilochah, Veronika Arrigoni, Danjan Hirsche-gger, Emiljan Nemanič, Nikolaj Štumberger, Martinka Šmon, Nikolaj Žumer v Mendoza.

Šola Franceta Prešerna — Castelar

Voditeljica šole: Ana Veronika Vivod, **katehet:** p. dr. Alojzij Kukovica, **katehistinja:** Marija Pirc Zarnik, **učiteljice:** Monika Češarek Kenda, Marjana Hribar Vivod, Milena Jerebič Ahčin, Marija Klanjšek Hren, Lili Tušek Kopač, Irenka Zarnik, Helena Zarnik, Sonja Zarnik, Andreja Zupanc, **petje:** Mojca Prešern Jelenc, **telovadba:** Kristjan Vivod, **knjižničarka:** Magda Gasser Češarek.

Predsednik odbora staršev: Andrej Golob.

Komisija DZ v Prešernovi šoli

Šola Franceta Balantiča — San Justo.

Voditeljica šole: Angelca Klanšek, **katehet:** Toni Bidovec, **učiteljice:** Veronika Godec, Bernarda Krajnik, Danica Malovrh, Veronika Malovrh, Lučka Oblak, Mirjam Oblak, Marta Petelin, Ivana Marija

CARTAS DE LOS LECTORES

Recordar también...

Señor Director:

"El miércoles 19 de abril se recordó en las escuelas argentinas a los 6 millones de víctimas del Holocausto. Me parece muy bien recordar y repudiar hechos aberrantes, para que no se repitan más.

Sería justo fijar también alguna fecha para recordar los 12 millones restantes de víctimas de los campos de concentración alemanes e italianos y los 100 millones de víctimas de las dictaduras comunistas."

Francisco Markež

La Nación 8. 5.2000

OBČNI ZBOR SKA

Slovenska kulturna akcija je imela 15. aprila svoj redni občni zbor kot vsaki dve leti. Vodil ga je predsednik arh. Marijan Eiletz, ki je tudi podal kratek pregled dela.

Tekavec, Pavlinka Zupanc, Nevenka Godec Zupanc, Marija Zupanc Urbančič, **petje:** Marija Krajnik Štrubelj, Anica Mehle, Marta Selan. **Knjižničarka in splošna pomoč:** Ivanka Puhek. **Nadomestni učiteljici:** Irena Urbančič Poglajen, Ema Urbančič Marušič.

Predsednik odbora staršev: Marjan Griļj.

Vrtec in učiteljice v Balantičevi šoli

Nadaljevanje prihodnjic

Kenije, Ghané in Venezuele, bili so še drugih narodnosti, a ne v našem okraju. Opazovalcev nas je bilo tisto leto razkropljenih po Hrvaški, Bosni, Makedoniji in Beogradu 580.

Še malo razlage o bbojujočih straneh v Bosni: HV — Hrvaška vojska (na Hrvaškem) odgovarja zagrebški vladi, HVO — Hrvatsko Vijeće Obrane (hrvaška vojska bosanskih Hrvatov v Bosni) prav tako zagrebški vladi, BIHA — Bosanska Armija (bosanska vojska ali Muslimani v Bosni) sarajevski izvoljeni vladi, BSA — Bosanska Srbska Armija (bosanski Srbi v Bosni) Beogradu in prav tako JNAĐ Jugoslovska Narodna Armija (srbsko črnogorska vojska v veliki Srbiji — današnja Jugoslavija — Srbija, Kosovo in črna Gora). Vse vojne enote, ki so delovale v Bosni, so dobivale podporo od svojih sosedov, samo muslimani ne. Ti so pa dobili denar iz muslimanskih držav, ki so ga uporabili za orožje in to na sledeči način: V začetku so bili skupaj s Hrvati, da so po večjih krajih bili močnejši in izrinili Srbe. Potem ko so to dosegli, so jih pa Hrvati na kratko izrinili iz svojih vrst, češ sedaj pa vas ne potrebujemo, vi ste muslimani. Od takrat so pa zagrizeni nasprotniki tako Srbom ki so jim bili okupatorji 50 let kot Hrvatom, ki so z njimi tako ravnali. Orožje so pa dobili tako, da so napadli vojašnice. Pri vsem tem je pa ljudstvo najbolj trpelo. Teško je razumeti, a tako se je dogajalo. Mi kot opazovalci nismo bili oboroženi, zato smo imeli kolikor toliko

Slovenski zdravnik nagrajen

Kot smo izvedeli iz največjega argentinskega dnevnika La Razón, je pred dnevi Sociedad Argentina de Urologija - Argentinsko urološko društvo izročilo nagrado za leto 1999 raznim zdravnikom, ki so predložili svoja znanstvena raziskovanja na temo: „Esfinter urinario artificial en pediatría" — Analiza rezultatov in komplikacij v desetih letih poskusov.

Med drugimi nagradami je dobil nagrado „dr. Juan Agustín Pagano" skupaj s svojimi sodelavci dr. Jože Rožanec, **znan zdravnik iz naše skupnosti.**

Nagrajencu skupaj z vsemi člani naše skupnosti čestitamo k tej nagradi in mu želimo veliko znanstvenega uspeha!

Nato so odborniki in predsedniki raznih odsekov prebrali svoja poročila oz. je tajnica Milena Ahčin predstavila kratek povzetek nekaterih poročil.

Sledila je razrešnica in nove volitve, na katerih so bili izvoljeni naslednji:

Predsednik: arh. Marijan Eiletz, **podpredsednika:** dr. Katica Cukjati in dr. Jure Rode, **tajnica:** Milena Ahčin, **upravniki:** Lojze Rezelj, **nadzorni odbor:** arh. Jure Vombergar, Milan Volovšek. **Obenem so člani odbora vsi vodje posameznih odsekov:** literarni odsek Tine Debeljak, Vinko Rode, Tone Rode; filozofski odsek: dr. Mirko Gogala, Martin Sušnik; teološki odsek: dr. Jure Rode; družbeno-zgodovinski odsek dr. Katica Cukjati; gledališki odsek Lojze Rezelj; glasbeni odsek prof. Ivan Vombergar, Marjana Jelenc; likovni odsek Milan Volovšek in Andrejka Dolinar Hrovat; prirodoslovno-znanstveni odsek Tine Debeljak; uredništvo Meddobja: konzorcij, ki ga sestavljajo vodje odsekov, glavni urednik Marijan Eiletz, sourednik Branko Rebozov, pomočnik: Vinko Rode, predstavnik za Evropo Lev Detela; uredništvo glasila Glas SKA: odbor pod koordinacijo tajništva.

Po krajši debati in pripombah se je občni zbor zaključil.

dostopa do enih in drugih poveljstev, da smo prepričevali tamkajšne „glavarje", naj spoštujejo človekove pravice ali pa vsaj toliko, da oni svojim razložijo, da ne bi bili potem obsojeni zaradi vojnih zločinov pri postopkih z begunci in ujetniki. Skušali smo tudi, da bi se na neki način spravili, saj so bili leto in pol nazaj še sosedje ali celo kolegi v službi ali v vojski. Delno smo tudi zahtevali, da se na ljudi od OZN ne strelja, prav tako tudi ne na konvoje humanitarne pomoči.

Kako si se počutil kot predstavnik Argentine v družbi s sodelavci iz drugih držav?

Počutil sem se enak drugim, čeprav sem sprva mislil, da so člani Evropske zveze kaj posebnega. Na srečo sem pa opazil, da smo mi v isti višini, v nekaterih strokah tudi drugače razgledani, čeprav nismo imeli izobrazbe NATOja. Iz lastne izkušnje morem priznati, da so bolj podvrženi strukturam, kar pomeni, da ne bodo čisto nič sami odločili, če ne pride ukazano, podpisano in z žigom zapečateni, to govorim o enakih na moji ravni. Oni ne bodo prevzeli odgovornosti, če ni za njih koristna. Enkrat mi je neki francoski kolega rekel: „Zakaj se tako ženeš, saj to ni tvoja vojna, počakaj, da čas mine in greš domov". Jaz sem bil pa drugih misli: Delajmo kar se pač da.

Nadaljevanje prihodnjic

MAJOR JOŽE FRANC NOVAK

V MIROVNEM POSLANSTVU (3)

Tam bi moral kontrolirati tamkajšne nove tolmače, ne da bi oni opazili, da jih razumem. Saj itak me ne bi, ker se jim jim še sanjalo ni, da bi z argentinsko zastavo na rokavu ravnokar dospeli opazovalec lahko razumel hrvaško. To je bila postojanka, ki je imela še drugih pet manjših pod kontrolo in to na vseh treh krajih, kjer se je borba delila v južnem delu Bosne: na srbsko, hrvaško in muslimansko stran. Ti kraji so bili: Nevesinje, Ljubinja, Mostar, Jablanica in seveda Medžugorje. Tukaj ob vasi je bil nastavljen španski bataljon in to v prostorih znanega počitniškega podjetja za turizem „Kompas"-Ljubljana, v sosednjem mestu Metkoviću pa so imeli oklepne. Te so uporabljali, da so stražili določene odseke meje, pa tudi kot splošno kontrolo spopadov v različnih vaseh v tisti okolici (350 km²). Naša konkretna naloga je bila poročati po vsakodnevni patroli o situaciji v različnih krajih, še bolj pa v tistih, kjer sile bataljonov OZN niso imele dostopa, in to v vse, kar se tiče civilistov na splošno, ravnaje ljudi, orožja, vojnih izkrcavanj, pogovori z lokalnimi in vaškimi poveljniki, da ne bi bili civilisti prizadeti zaradi spopadov in da nam tudi oni pomagajo poiskati „paravojaške bande", ki niso pod kontrolo tamkajšne vojske in ki se ne strinjajo s izvoljeno vlado in tudi ne s pogovori za

mir v deželi. V tistih krajih so bili najnevarnejši ostrostrelci, ker niso imeli kontrole nobene vojske, pač pa so delovali, kakor smo potem izvedeli, po nalogi različnih vlad. Seveda bili so zelo dobro plačani in različne narodnosti (Bolgari, Madžari, Libijci in drugih arabskih držav). Vse to in še več smo poročali vsak dan na raportih dnevne situacije (SIT-REP) na štab v Zagreb in to je šlo naprej v New York in Ženevo. Te informacije so služile za pogajanja s predsedniki tistih držav, da se potem skličejo komisije za mirovne zadeve. Osebo sem bil priča pri dvanajstih sestankih v Bosni, kjer so bili navzoči predstavniki (intendentes y fuerzas vivas) vseh strani, kjer so podpisali mirovne pogodbe, da ne bo več bombardiranja na civilne kraje, ne rušenja hiš, ne kršenja človekovih pravic, masivnih pomorov itd. A kakor ste morebiti že večkrat slišali: „kar se z roko podpiše, se pa s komolcem izbriše"; in to ni bila izjema v teh krajih. Samo kot za podatek: v štirih mesecih se je samo v Bosni podpisalo 24 mirovnih pogodb, a nekatere niso držale niti 48 ur.

V našem oddelku južne Bosne v 5 postojankah nas je bilo 38 vojnih opazovalcev sledečih narodnosti: Brazilci, Španci, Čehi, Danci, Angleži, Kanadčani, Novozelanci, Poljaki, Holandci, Irci, Jordanci, Finci, Rusi, Francozi, Švicarji, Egipčani, Nepalci, nekaj iz

Predstavitev knjige Na tujem v domovini

Zadruga SLOGA je v Slomškovem domu 12. maja predstavila knjigo Na tujem v domovini, ki jo je napisal bivši njen predsednik in znan slovenski javni delavec dipl. pravnik Božidar Fink.

Večer je pričel upravnik Marijan Loboda, ki je pozdravil veliko število predstavnikov naših organizacij, ki so prihiteli na ta večer. Naj jih naštejemo:

Opolnomočeni minister na veleposlanstvu Tomaž Kunšter, častni konzul RS in predsednik Slovensko-latinskoameriške trgovske zbornice Herman Zupan, predsednik Zedinjene Slovenije Tone Mizerit. Domove so predstavljali: Društvo Slovenska Pristava inž. Franci Schiffrer, Naš Dom San Justo Mici Malavašič Casullo, Hladnikov dom dr. Andrej Fink, Slomškov dom Marjan Jože Loboda, Slovenski dom Carapachay Franci Korošec in Slovenski Dom San Martin inž. Tone Kastelic.

Prisotni so bili še delegat slov. dušnih pastirjev prelat Jože Škerbec, predsednik Odbora za Slovensko hišo Jernej Štefe, za Zvezo slovenskih mater in žena ga. Jeločnikova, predsednik SFZ-SDO Aleksander Zarnik, predsednik Mutuala SLOGA France Horvat, predsednik Kreditne zadruge SLOGA France Tomazin, predsednik SKA arh. Marijan Eiletz, ravnateljica Srednejšolskega tečaja prof. Neda Vesel Dolenc in prof. Metka Mizerit, naše šole sta predstavljali: Balantičeva šola Angelca Klanšek, Baragovo Olga Sladič Fink. Bili so še predstavniki SKD v Argentini lic. Franci Markež in predsednik SDS v Južni Ameriki lic Ivan Korošec, urednik Svobodne Slovenije Tine Debeljak in Duhovnega Življenja Stane Snój ter seveda predstavitelj knjige arh. Jure Vombergar ter avtor Božidar Bajuk. Bilo pa je še veliko drugih gostov, ki so se zanimali za to knjigo. Večino je so spremljale njihove soporoče ali soprogi.

Prišel je večer predsednik SLOGE Franci Tomazin, nakar je arh. Jure Vombergar razvil nekaj misli o knjigi in njenemu pomenu. Njegov govor je bil že priobčen v Duhovnem Življenju. Ob tem je še govoril o nesmislu „teoriji dveh resnic“, kakor je Kučan nagovarjal papeža ob obisku. Končno pa je sam avtor Božidar Fink naslovil

nekaj besed ob nastanku knjige, kot jih je govoril v Ljubljani in jih deloma objavljamo:

„Za to knjižno izdajo nekaterih svojih člankov, govorov in dopisov sem se odločil po prigovarjanju evropskih prijateljev, ki so želeli, da se javnost v Sloveniji pobliže seznanj s pogledi naše skupnosti, ki je nastala kot politična emigracija, na dogajanja v polpreteklosti in kako si je emigracija zamišljala prihodnost Slovenije. Ob tem naj bi se poglobil tudi vpogled v notranjost emigrantske skupnosti v Argentini. Temeljna stališča v teh spisih so nedvomno taka, da popolno označujejo našo skupnost, saj je med njimi dosti takih besedil, ki po vsebini niso bila sporna.

Ljubljanskim poslušalcem sem podčrtal, da je ta skupnost, ki je v Sloveniji očitno zanimiv predmet preučevanja za različne stroke, vedno zvesto ohranjala zavest o smislu politične emigracije. Klicali smo si v spomin, kaj nas je pognalo v svet, in se utrjevali v zavesti, da moramo pričevati o pogubnosti komunističnega miselnega in političnega sistema za Slovenijo in vse človeštvo. Posebno sem poudaril, da nas brez pridržkov povezuje prepričanje, da se je bilo nekdanj treba upreti komunistični revoluciji in njenemu teroriziranju slovenskih ljudi pod sovražno okupacijo. Zato se še zdaj zbiramo okoli podobe slovenskega domobranca v prepričanju, da za demokratično nacionalno stran ni bilo v skrajni sili druge poti kot tisto politično tvegano taktiziranje. O drugačnih, morda primernejših odločitvah, naj teoretizira zgodovinska, politološka in vojaška stroka, in to brez pridržka dopuščamo. Zunaj debate pa je, da je bil upor revoluciji upravičen po moralnih in po mednarodnopravnih normah. Utemeljevanje legitimnosti in moralno vrednotenje našega upora proti revoluciji je predmet prvega dela tega izbora. Ta del ima v knjigi zame osrednji pomen.

V naslednjem sklopu se odpirajo nekateri pogledi na dogajanja, ki so v desetletjih dajala emigrantski skupnosti mnogoličnost in razgibanost ter so ji tako budila življenjske moči. Povedal sem, da smo si namreč izoblikovali nekakšen nadomestek domovi-

DRŽAVNA SEKRETARKA LOGARJEVA V ZDA

Državna sekretarka za Slovence po svetu Mihaela Logar je v Indianapolisu v ameriški zvezni državi Indiana začela desetdnevni obisk ameriških Slovencev in izseljenskih organizacij.

Osrednji del obiska v Indianapolisu je bilo praznovanje stoletnice slovenske cerkve Sv. Alojzija.

Obisk se je nadaljeval v zvezni državi Colorado, kjer je bil dan poudarek dvema mestoma, ki še vedno nosita slovenski pečat. V Leadville, kjer so nekoč iskali zlato, kasneje pa odprli rudnike srebra in drugih kovin, se je na prehodu v 20. stoletje preselilo okrog 1.500 Slovencev. V Leadvillu je med drugimi nekoč župnikoval slovenski duhovnik Jurij Trunk, ki ima velike zasluge za ohranjanje slovenske skupnosti v ZDA. Logarjeva se je s Slovenci srečala v cerkvi Sv. Jožefa in jih tako kot tudi drugje pozvala,

da ostanejo zvesti kulturni in zgodovinski identiteti slovenskega naroda.

V Rocks Springs v zvezni državi Wyoming so se Slovenci priseljevali v začetku 20. stoletja in se zaposlovali v rudnikih, leta 1913 pa je bil zgrajen Slovenski dom. V Rock Springsu je veliko slovenskih izseljencev iz Škofje Loke, zato je bila izražena želja, da bi se mesti pobratili.

Slovenski izseljenci v Chisolmu v zvezni državi Minnesoti so bili po programu zadnji, s katerimi se je srečala Logarjeva pred vrnitvijo v Ljubljano 15. maja. Na proslavi 55. obletnice ustanovitve slovenskega doma v Chisolmu je Logarjeva govorila s članom zveznega predstavniškega doma slovenskega rodu Jamesom Oberstarjem, ki je tudi ob tej priložnosti potrdil vso svojo podporo slovenskim prizadevanjem za vključitev v zvezo NATO.

ne, s katerim naj bi rasli v slovenstvu in koristili domovini Sloveniji. Iz nje smo presadili duhovni prostor, ki je bil tam zatrt, in se v njem nagibali k duhovnemu izpopolnjevanju, političnemu delu, umetniškemu ustvarjanju in izživljanju ter k splošnim duhovnim in družbenim dejavnostim.

Ob nakazovanju naših skupnostnih življenjskih utripov sem se moral dotakniti tudi tega, da so tako kot v vsem neoviranem družbenem življenju nastajale tudi med nami negotovosti in so se porajala navzkrižja ob pobudah in načrtih. Včasih so ta pripeljala do vznemirljivih nasprotij. Prepričan sem, in to izpovem zdaj tudi pred vami, da sem videl v tem zgled potrebnega pluralizma in ne vedno pojav pogubne needinosti. Saj vemo, da je za zdravje družbe potreben splošno sprejet temeljni program.

Močan nagib za ohranjanje in krepitev skupnosti je bila misel na reševanje Slovencev in usmerjanje njene usode. Vedeli smo, da o njej ne bomo dokončno odločali, a smo hoteli biti udeleženi pri iskanju poti in pripomoči z uveljavljanjem zamisli o slovenski državni samostojnosti. Spominjamo se, kako je bilo ob tej ideji med nami vetrovno in kako živa je bila polemika med zagovorniki jugoslovanske in samoslovenske koncepcije. Na eni in na drugi strani so se budile zamere in odpirale rane. Razvoj je to prerasel in sem prepričan, da so odpadle

vse nekdane prizadetosti. Saj smo se pomirili v medsebojnem priznavanju, da so bile polemične debate pri iskanju rešitve slovenskega vprašanja usmerjene z obeh strani s poštenim namenom. Tudi vam danes zagotavljam, da sem vedno ohranjal to razpoloženje, in upam, da kakšna polemična nota v tretjem delu knjige ne bo zbujala bolečih spominov.

Na prvi predstavitvi sem h koncu rekel, da upam, da bodo ti prispevki morda pomagali slovenski javnosti k bolj pravičnemu presojanju naše preteklosti, zgodovinarjem in družboslovcem odpirali natančnejši vpogled v vzroke in pomen politične emigracije ter služili v Sloveniji dvomljivcem nad neodvisnostjo, če jih je še kaj, da se jim ne bo več tožilo po prejšnji državni skupnosti. Predvsem pa sem hotel poudariti, naj se proti pol stoletja trajajočemu zavajanju z eno samo vsiljeno resnico in proti sedanjemu napletanju s frazo o več resnicah končno v pravični podobi naše preteklosti razkrije tudi pozitivni zgodovinski pomen odpornikov proti revoluciji in povzdigne njihova čast. Samo tako se bodo lahko vzpostavili temeljni pogoji za znosno sožitje.

Poslušalci so tem mislim navdušeno zaploskali, nekateri so si še nabavili knjige, ki so bile na razpolago, ali pa jim jih je avtor podpisal, nato pa se je ob prigrizku razvil še dolg prijeten razgovor.

IVO ŽAJDELA

(11 - KONEC)

Ob razstavi Mati, domovina, Bog

Gregi Tomcu ter vsem ostalim, ki pišejo o domobrancih, je treba pač povedati, da tega sami ne doumejo: o slovenskih domobrancih je mogoče kvalificirano, kakovostno in pošteno govoriti le, če se jih poskuša razumeti, če se poskuša razumeti njihovo specifično in nič kaj lahko pozicijo. Še več, domobranstvo je takšna tema, da kar kliče k temu, da jo poskušamo razumeti. Pa naj k temu takoj dodam, da v teh mojih besedah ni nikakršne skušnjave po mitizaciji problematike. Je le moje skromno, a pretresljivo spoznanje. Sicer pa, kako to, da to, kar tu pišem, ni nekaj, kar bi bilo samoumevna? Ali mar ni to, da moram to zapisati, znak, da z nami nekaj ni v redu? Zakaj? Zato, ker je domobranska pozicija tako transparentna, da bi morala biti razumljiva vsakemu dobro mislečemu človeku. Če pa komu ni, in vemo, da marsikomu ni, potem to govori o teh ljudeh - na pa o domobrancih. Domobranstvo je namreč stvar, pred katero si povprečen intelektualca in humanist ne more zatiskati oči. To je tema, ki se te mora dotakniti tako, da se o njej sprašujemo, kaj je to bilo, zakaj je bilo, kako je mogoče, da je bilo, taka in podobna vprašanja. Namreč to, kar so nam vbijali v glave komunisti skozi svoj izobraže-

valni in propagandni sistem, da je del naroda bil izdajalec, to vendar ni mogoče. Zdrav razum nam mora povedati, da to ni nikjer v človeških družbah mogoče. Tam, kjer pa so elementi takšnega narodnega izdajstva vendarle bili, pa se je moralo prej dogajati nekaj velikega. Ali si mar povprečni slovenski razumnik ne more postavljati takšnih vprašanj? Kako to, da se mnogi prepustijo liniji najmanjšega napora oziroma indoktrinirajočemu toku? Ni čudno torej, da je Grega Tomc svoj prispevek v katalogu k razstavi končal tako, kot ga je. Čeprav so zadnji trije odstavki za citiranje nekoliko dolgi, si jih kljub temu pogledajmo: „Okupacijo Slovenije je del Slovencev interpretiral kot obdobje kaosa in groze. Neopremišljeni za aktivno odzivanje na skrajno socialno stanje vojne so se odzvali s 'političnim realizmom': taktiko čakanja in lojalnega odnosa do okupatorja (Godeša, 1995: 200). Ta politika je bila v skladu z navodili vlade v izgnanstvu in se ni bistveno razlikovala od drugih političnih garnitur v okupirani Evropi. Težava pa je bila v tem, da pri tem ni ostalo. S partizanskim revolucionarnim in osvobodilnim bojem je postajala taktika čakanja vse težja in kar se je zdelo kot pasivnost, je v delu te

kategorije ljudi postopno degeneriralo v kolaboracijo z okupatorjem. Sovraštvo do komunizma v domobranski osebi ima torej dvojne korenine: delno je zakoreninjeno v pripadnosti meščanski demokratični politični tradiciji, še bolj pa v spoznanju, da jo je komunistična revolucija - v odsotnosti lastne aktivne pozicije - pahnila v problematično kolaboracijo z okupatorjem. Pasivnost in sovraštvo do komunizma sta generirala ideološko neizoblikovanost domobranske osebe. Le zelo ozek krog ljudi okoli Rupnika je, kot rečeno, vojno stanje etično reduciralo skozi optiko nacistične ideologije. Nacionalistična ideološka pozicija je bila otežkočena tako zaradi kolaboracije kot zaradi dejstva, da so bili njihovi sovražniki iste narodnosti. Katolicizem je bil problematičen, ker sredi 20. stoletja ni bil več niti nedvoumen niti totalen. Temeljno dejstvo domobranske osebe je torej njena razpetost (Tomc, v: Lešnik in Tomc, 1995: 185): „med pasivnostjo in sovraštvom, nacionalizmom in kolaboracijo, katolicizmom in sekularnostjo, skrito podporo zavezništvu in sodelovanju z nacisti itd. Za večino domobrancev je bilo sodelovanje z okupatorjem delovanje v nasprotju s stališčem skupnosti, ki so ga internalizirali v sebi. To je bil vir osebne ambivalentnosti na duševni ravni. Poleg tega pa

je domobranska oseba v sebi na nekonsistenten način združevala še taktiko čakanja in aktivnega bojevanja. V teh lastnostih domobranske duševnosti moramo iskati tudi vzrok za njeno neodločnost in neučinkovitost v skrajnih socialnih razmerah vojne. Zaradi tega domobranca tudi niso zmogli oblikovati odporniškega gibanja, iz istega vzroka pa so ob padcu nacistične Nemčije z okupatorji, ki so jih sicer na skrivaj odklanjali, tudi zbežali iz domovine.“ Tako torej Grega Tomc. Citat je sicer dolg, vendar ga je bilo potrebno navesti. V luči prej napisanega so čisto vsi citirani Tomčevi stavki povsem zgrešeni oziroma nimajo nobene zveze z dejanskim stanjem oziroma z resnico! To je „lep“ primer, kam protidomobranske pisce privede njihova praksa, ko gradijo neko študijo na povsem nepomembnih elementih, ob tem pa zanemarjajo in zamolčujejo tako rekoč vse bistvene elemente. S temi citiranimi stavki ne bom polemiziral, saj bi bil predolg, poleg tega pa bi moral ponavljati številne zgoraj napisane podatke in trditve. Naj polemiziram morda samo z eno Tomčevo mislijo oziroma vprašanjem, o katerem zgoraj nisem pisal. Omenja taktiko čakanja, ki da je z razvojem dogodkov postajala „vse težja in kar se je zdelo kot pasiv-

Nad. na 6. str.

Novice iz Slovenije

SPET SLOVENSKE SMUČI

V begunjskem Elanu so 3. maja znova pognali stroje. Za njimi je stalo 50 delavcev, v tednu dni pa naj bi stekla proizvodnja v vseh oddelkih v Begunjah. Polna proizvodnja je začela naslednji teden, ko so prve snežne deske izdelali tudi v avstrijski Brnci. Novo vodstvo Elana zagotavlja, da bo podjetje v prihajajoči sezoni poslovalo pozitivno.

TOČA JE VSE POBILA

Savinjski gaj v Mozirju je 2. maja popoln prizadelo neurje s točo. Po prvih podatkih je nastalo za sedem milijonov tolarjev škode, saj je toča uničila več kot milijon tulipanov in drugega cvetja. Vse do torka je bila v gaju na ogled cvetlična razstava Cvetje in ideje 2000, ki si jo je ogledalo več kot 40.000 ljubiteljev cvetja. Kljub temu Savinjski gaj ne bo zaprl vrat. Ogled parka je tako še naprej možen vsak dan.

SLOVENSKI FILMI V ZDA

Na programu festivala alternativnih filmov, ki v Clevelandu poteka od maja do junija, so letos tudi trije slovenski celovečercji. V uradnem izboru festivala prikazujejo igrana filma Janeza Burgerja V leri ter Igorja Šterka Ekspres, Ekspres in celovečerni animirani film Zvonka Čoha in Milana Eriča Socializacija bika.

ŽELEZNIŠKI MUZEJ

Šentjurska železniška postaja je zaslovela kot prvi slovenski železniški muzej na prostem. V železniškem poslopju, ki je temeljito prenovljeno, so na ogled številni predmeti, ki so jih uporabljali pred sto in več leti v železniškem prometu. V muzeju na prostem, ki so ga postavili ob železniški progi Zidani Most - Maribor, sta med drugim razstavljeni tudi obnovljena kretniška postaja iz l. 1846 ter stenska ura iz l. 1889.

DRAŽBA LIPICANCEV

Združenje rejcev lipicanca Slovenije je pripravilo mednarodno dražbo, na kateri je 12 rejcev prodajalo 20 čistokrvnih lipican-

cev. Njihove cene so se gibale med 3 in 20 tisoč nemških mark. Udeležili so se je pomembni predstavniki svetovnega združenja rejcev iz Francije, Italije in Danske, kar je tudi dobra promocija slovenskega lipicanstva. Uradno ni bil prodan noben konj, neuradno pa naj bi lastnike zamenjali trije konji, med njimi tudi najdražji, skoraj 2 milijona tolarjev vreden štiriletni žrebec, potomec enega od 6 prvotnih lipicancev.

NAJVEČJI MUZEJ GASILSTVA

V občini Vransko so odprli Gasilski muzej. V njem je na ogled bogata zbirka gasilskega orodja, opreme, uniform in priznanj, posebna zanimivost muzeja pa so ogromne vodne brizgalke na lesenih vozovih, ki izvirajo iz 19. stoletja. Vsi muzejski eksponati so temeljito obnovljeni in razstavljeni tako, da ponujajo vpogled na ta del slovenske tehnične dediščine.

CANKAR JE STAR 20 LET

Cankarjev dom, največji slovenski kulturni in kongresni center, praznuje v maju dvajsetletnico delovanja. V minulih dveh desetletjih so v CD priredili skoraj 17.400 raznih prireditvev, ki si jih je ogledalo približno 6,7 milijona obiskovalcev. Obletnico so zaznamovali v soboto, 13. maja, ko sta na odru Gallusove dvorane nastopila Revijski orkester in Big Band RTV Slovenija pod taktirko Herba Pomeroya s solisti Dragico Hladnik, Otom Pestnerjem in ameriško pevko Diane Schuur, ki nadaljuje tradicijo jazzovskega in pop sloga Elle Fitzgerald. Ob obletnici so v CD izdali tudi spominski zbornik z naslovom 20x365.

VELIKO PODJETIJ - MALO ZAPOSLENIH

Med 102.421 podjetij, kolikor jih je bilo v Sloveniji registriranih v letu 1998, je bilo kar 99,7 odstotka malih in srednje velikih, vendar je bilo v 0,3 odstotka velikih podjetij še vedno zaposlenih 42,4 odstotka delavcev v gospodarstvu, ki so ustvarili skoraj 43 odstotkov vseh prihodkov v slovenskem gospodarstvu.

Slovenija in šport

MAJCEN SPET V VODI?

Mednarodna plavalna zveza (FINA) je umaknila svojo odločitev o štiriletni prepovedi nastopanja daljinskih plavalcev Igorja Majcna in Španca Mece Medine. Primer bo vnovič reševalo Arbitražno sodišče za šport v Lausanni, ki je 1. marca letos enkrat že potrdil odločitev FINA ter plavalcema takrat potrdil štiriletno prepoved nastopanja, je na tiskovni konferenci v Ljubljani zatrdil Majcen. Odločitev arbitraže bo odvisna od preiskave o možnosti pozitivnega doping testa na prepovedano substanco nandrolon zaradi zaužitja svinjskega mesa in od obravnavne raziskave strokovnjakov, ki sta jo naročila plavalca in je možnost potrdila.

MOŠKI TENIS

Slovenska moška teniška reprezentanca je s skupnim izidom 3:2 dobila dvoboj prvega kroga druge evroafriške skupine Davisovega pokala proti Egiptu. Zmagovito točko je v četrtem dvoboju prinesel Mariborčan Marko Tkalec, ki je v partiji najvišje rangiranih igralcev v petih nizih premagal Amrja Ghoneima. V naslednjem krogu se bodo Slovenci pomerili s Poljaki, ki so s 4:1 ugnali Estonijo.

ALENKA BIKAR DRUGA

Slovenska atletinja Alenka Bikar je v soboto na atletskem mitingu v Fort de Francu v teku na 200 metrov osvojila drugo

mesto s časom 23,23. Zmagala je Američanka Kelly White (22,94), tretja pa je bila Francozinja Fabienne Beret (23,81).

REKORDNO KLADIVO

Primož Kozmus (FIT Brežice) je novi slovenski rekorder v metu kladiva. Na mednarodnem mitingu v Medulinu pri Pulju je orodje zavihtel 73,86 metra daleč in za 2,69 metra izboljšal pet let star rekord Vladimirja Keva.

LOKOSTRELSTVO

Slovenski lokostrelec Dejan Sitar (Valvasor Zagorje) je na turnirju v tarčnem lokostrelstvu FITA STAR v Radencih v kategoriji compound z nastreljanimi 1.403 krogi dosegel tretji najboljši izid vseh časov na svetu, hkrati pa v kategoriji 90 metrov dosegel tudi nov evropski rekord.

SLOVENSKO-EVROPSKA JADRNICARSKA

Slovenska jadrnica Viharnik s krmarjem Dušanom Puhom, ki pluje pod slovensko, avstrijsko, italijansko, nemško in hrvaško zastavo, je z velikim naskokom v konkurenci 95 jadrnic dobila 16. jadralsko regato Rovinj - Pesaro - Rovinj. Viharnik je dobil obe 75 milj dolgi etapi, prvo od Rovinja do Pesara so prekrmarili v 13 urah in 17 minutah, kar je za uro bolje od dosedanjega rekorda. Drugouvrščena italijanska barka Silk 2 je zaostala za polnih pet ur.

Pisali smo pred 50 leti...

G. JANEZ SE POSLAVLJA

Napak! Gospod Janez Hladnik se ne poslavlja, ampak samo prestavlja torišče svojega dela na drug kraj. Kot dober pastir gre za svojimi ovčicami v Lanús, kjer si je sredi stotine slovenskih družin začel graditi skromno bivališče. Tam je dobil v oskrbo kapelico sv. Jožefa, kjer je iz nič organiziral novo župnijo.

G. Janez zasluži, da ga spremljajo naše dobre želje. Prav je, da danes ponovno poudarimo sad Hladnikovega dela za nas begunce. Začelo se je z avdienco pri predsedniku, kjer je dobil dovoljenje za vselitev 10.000 Slovencev, sledila so neskončna pota okoli vselitvenih oblasti. Ko smo pričeli prihajati v to deželo, je bil g. Hladnik tisti, ki nam je pomagal usmerjati prve korake v neznanem.

ROMANJE SLOVENCEV V LUJÁN

Kljub slabemu vremenu se ga je udeležilo nad 1.400 Slovencev, ki žive v tej gostoljubni deželi. Železniška ustanova nam je za to prilika dala na razpolago

poseben romarski vlak, s katerim se je pripeljalo okoli 900 Slovencev, ostali so prihiteli k Mariji z omnibusi in kolektivi.

Ob desetih je bila romarska sveta maša, daroval jo je g. Hladnik, ki je imel tudi nagovor na romarje. Peli so združeni pevski zbori.

Takoj po opravi so bila stanovska zborovanja. Sestanek za starše je vodil F. Kremžar, predavanje sta imela Vinko Lovšin in Franc Žužek. Fantovsko zborovanje je vodil Gusti Horvat, govoril jim je Albin Koman. Zborovanje deklet je vodila Mija Markež, predaval je g. Hladnik.

Zatem so se romarji zbrali v romarskem središču, po kosilu so si ogledali Muzej Luhanske Matere Božje in Argentinski nacionalni muzej.

Ob štirih popoldan se je po govoru Cirila Demšarja zaradi slabega vremena razvila procesija po prostrani baziliki. Zaključna slovesnost je bila v stranski ladji pred milostno podobo Brezjanske Matere Božje. Tam so tudi blagoslovili spominsko ploščo na vsakoletno slovensko romanje.

Svobodna Slovenija, št. 20;
18. maja 1950

Slovenija moja dežela

Predjamski grad

Mogočen in skrivnosten grad se skriva globoko v kraški špilji nad vasjo, mrk in zavil v tančico starodavnih legend. Le kdo ne pozna znamenite zgodbe o roparskem vitezu Erazmu iz Jame, Luegerju, ki se je tu dolge mesece posmehoval oblegovalcem? Hoteli so ga izstradati, da bi se potlej predal, pa jim je vrgel raz steno pečnega koštruna, ki si ga je bil po skrivnem rovu priskrbel. Zgodba je prevzela že Valvasorja, ki se je o njej na dolgo in široko razgovoril in pri tem posebej poudaril, kako je Erazma v „skriti čumnati“ doletela zaslužna smrt. Grad, ki je v svoji preteklosti večkrat menjal gospodarja - med drugimi so tu poleg

Luegerjev in Kobenzlov nazadnje gospodovali tudi Windischgrätz - je obnovljen in preurejen v muzej. Vendar pa bolj kot muzejske zbirke prevzame njegova arhitektura. Grad je v jedru srednjeveški, iz 12. ali vsaj zgodnjega 13. stoletja. Postavili so gaoglejski patriarhi, ki so ga enkrat ali dvakrat tudi povišali do današnje višine. V poznem srednjem veku so ga v ozadju

opremili še z zavetno, tako imenovano Erazmovo jamo - tu še vedno radi pokažejo zdaj zazidan rov, skozi katerega se je vitez oskrboval s svežo hrano. Sicer pa pritegnejo pogled obiskovalca tudi močno utrjeni renesančni vhodni stolpič, klet, v kateri so med arheološkimi raziskavami našli pozlačene srebrne čaše in druge predmete, pa tudi številna jamska skrivališča. Le kdo bi vedel, čemu vse so bila v preteklosti priča, saj še vedno burijo našo domišljijo.

Obvestila

SOBOTA, 20. maja:

Redni pouk srednješolskega tečaja ob 15.30 v Slovenski hiši.

SKA: Film Življenje in delo Bare Remec ob 20. uri v Slovenski hiši.

Ples v Slomškovem domu s sodelovanjem MAXa.

NEDELJA, 21. maja:

V San Martinu obletnica doma s celodnevno prireditvijo.

ČETRTEK, 25. maja:

Nadaljevanje mladinskih tekmovalij v Slovenski vasi.

SOBOTA, 27. maja:

Občni zbor SDS regija Argentina v Slovenski hiši.

Dan duhovnosti za dijake Srednješolskega tečaja RMB, od 14.30 do 18. ure.

NEDELJA, 28. maja:

Žegnanje pri Mariji Pomagaj v Slovenski hiši. Ob 11.30 maša, nato slavnostno kosilo.

NEDELJA, 4. junija:

Domobranska proslava ob 16. v Slovenski hiši.

SREDA, 7. junija:

Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena. On pol petih bo predaval Stane Snoj.

Osebne novice

Rojstvi: V torek, 25. aprila se je rodil **Gabrijel Matjaž Ravnik**, sin Matjaža in ge. Helene roj. Oblak. - V petek, 7. aprila je bila v Moravčah rojena **Alenka Capuder**, hčerka Romana in ge. Marjete Javoršek.

Srečnim staršem čestitamo!

Krst: V soboto, 13. maja je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj **Viktoria Jerovšek**, hčerka Marka in ge. Monike roj. Mehle. Botra sta bila Betka Jerovšek in Danijel Mehle. Krstil je dr. Jure Rode.

Iskrene čestitke!

V dobrodelni sklad Zveze slovenskih mater in žena so darovali: Lic. Franci Markež \$ 50.- v dober namen; Tone Truden \$ 100.- v spomin na pokojnega duhovnika Janeza Langusa; ga. Marija Eiletz 50.- dolarjev v spomin prijateljev ter 50.- dolarjev v spomin pokojnega dr. V. Arka. Vsem Bog povni!

Žalni praznik spomina in pričevanja DOMOBRANSKA PROSLAVA

Nedelja, 4. junija 2000, ob 16. uri v Slovenski hiši.
Počastili bomo vse žrtve komunistične revolucije.

Mali oglasi

ESTUDIO de AGRIMENSURA (Pcia. de Bs. As.)
ING. VLAHO - Tel.- 4755-8205 - Estado Parcelario -
Subdivisión - Unificación - Mensura - Usucapción

TURIZEM

Oddajam bungalov in stanovanja v Villa Catedral, Bariloche. Uživajte mirne počitnice v najlepši naravi in po ugodni ceni. Kličite na Tel: 02944 424978.

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital. Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402- Tel. 4382-1148

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs — odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300
Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2548, 2° of. 4, San Justo. Tel. 4482-5624.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653
Kreditna Zadruga SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA — PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Uraduje vsako nedeljo od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Córdoba).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec —4 številki— \$ 12.-

PODJETNIK IZ SLOVENIJE IŠČE PARTNERJA

za proizvodnjo in prodajo produktov za grafično industrijo.
Ponudbe na fax: 0049-6127-79559

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 16. maja 2000

1 dolar	222,37 SIT tolarjev
1 marka	104,07 SIT tolarjev
100 lir	10,51 SIT tolarjev

Žegnanje v cerkvi Marije Pomagaj

V NEDELJO 28.MAJA

- ob 11,30 slovesna sveta maša za žive in rajne dobrotnike cerkve Marije Pomagaj in Slovenske hiše, somaševanje dušnih pastirjev; pel bo mladinski pevski zbor iz Slomškovega doma.
- ob 13 slavnostno kosilo v dvorani „škof Rožman“
- ob 15 pete litanije Matere božje

Toplo vabimo predstavnike naših ustanov in vse rojake. Vstopnice za kosilo v dušnopastirski pisarni (4636-0841) po 10 pesov do petka, 26. maja, opoldne.

Slovenska kulturna akcija

vabi na kulturni večer:

Življenje in delo Bare Remec

Dokumentarni film iz Slovenije,

ki bo v soboto, 20. maja, ob 20. uri v mali dvorani v Slovenski hiši

Ob razstavi...

Nad. s 4. str.

vnost, je v delu te kategorije ljudi postopno degeneriralo v kolaboracijo z okupatorjem". Čeprav bo pozoren bralec tudi na to izmišljeno trditev našel zgoraj odgovor, naj zapišem, da je v začetku vojne meščanski tabor res razmišljal o taktiki čakanja (Bajt v Bermanovem dosjeju o tem vprašanju na široko piše). Toda v to situacijo se je naenkrat vmešala komunistična revolucija, ki je začela pobijati ljudi, do konca leta 1941 okoli 40, do poletja 1942 pa okoli 400. Te poboje je spremljala revolucionarna dikcija, laži in sramotnja. In v situaciji, ki je ljudi porinila v neko povsem drugo pozicijo, v pozicijo obrambe pred tem revolucionarnim nasiljem, je neresno govoriti še naprej o nadaljevanju taktike čakanja. To leta 1942 sploh več ni bilo vprašanje, takrat so bila na mizi že druga, dosti pomembnejša in hujša vprašanja. Zato je tudi izpeljava Tomčeve misli povsem zgrešena. Skratka kot so povsem zgrešene prav vse njegove misli v citiranih zadnjih treh odstavkih njegovega prispevka v katalogu. Ob vsem zgoraj napisanem se lahko vprašamo le eno: Kako dolgo še! Kako dolgo bodo razni pisci še podlegali voluntarizmu oziroma učinkom komunistične indoktrinacije, obrazcem torej, ki so nam jih petdeset let nenehno, tako rekoč na vsakem koraku, prezentirali komunistični funkcionarji. Ter ob tem skrbno pazili, tudi z vso mogočo represivo, da se kdo od Slovencev ja ne bi kje seznanil tudi s podatkih, ki jih je komunizem zamolčeval. Deset let smo čakali, da bodo slovenski zgodovinarji končno začeli funkcionirati normalno in bodo obravnavali vsa zgodovinska dejstva naše polpretekle zgodovine brez predsodkov in zamolčevanj. Zgodovinarji so v tem času sicer precej objavljali, toda nekaterih zelo pomembnih vprašanj se sploh niso lotili oziroma so se jim skrbno izogibali. Tako je temeljno vprašanje funkcioniranja komunistične revolucije ter strahotne posledice te revolucije povsem neobdelano področje. Kot da ga ni bilo! Kako lahko potem razumevamo in spoznavamo nekatera druga pomem-

bná vprašanja (domobranstvo, partizanstvo, kolaboracija, poboji, povojni režim itd. itd.), če nam manjkajo ključni elementi?

KONEC

(Posredoval Vinko Levstik)

Mladina Slomškovega doma vabi na ples, pri katerem sodelujejo skupine

MAX

in Štirje fantje špilajo ter disk jokey

Za večerjo, ki bo ob 20.30 uri, se lahko prijavite na tel.: 4654-1134

Sobota, 20. maja ob 23.00 uri
Slomškov dom, Castelli 28 - Ramos Mejía

SDS - ARGENTINA

JANŠEVA STRANKA obvešča vse svoje člane in somišljenike, da bo v SOBOTO, MAJA t.l. ob 19. uri

III. REDNI OBČNI ZBOR STRANKE

v SLOVENSKI HIŠI na Ramon Falconu v Buenos Airesu.

Na programu je: SPREJEM NOVIH ČLANOV
POROČILA IZVRŠNEGA ODBORA
VOLITVE IZVRŠNEGA IN NADZORNEGA ODBORA

VSI PRAV LEPO VABLJENI

IZVRŠNI ODBOR

OGLASI SE MENJAJO, SLOGA OSTANE:

Za vas, sredi vas, med vami — v Ramos Mejía, San Justo, San Martinu, Slovenski vasi, Castelarju in v Carapachayu. Ustanova, ki ji zaupa

3379 ČLANOV

Sloga raste in napreduje! Pridružite se ji še vi!
Telefon za vas: 4656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak
Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
C1407GSR BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-11) 4636-0841
Telefax: (54-11) 4636-2421
e-mail: esloveniau@elsitio.net
e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:
Tine Debeljak ml.
Uredniški odbor:
Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:
za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke na ime "Eslovenia Libre"

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires
Argentina - Tel.: 4307-1044 - Fax: 4307-1953
E-mail: vilko@ciudad.com.ar

PORAVNAJTE NAROČNINO!